

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/197/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204919
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614204919.2

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému: G. U., O.. XX. X. XXXX, bytom X. G. U., R. XXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 989,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 30. 5. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 989,96 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 989,96 eur od 9. 10. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou medzi právnym predchodcom žalobcu F. F., R..F., F. F. X. V., Z. XX a žalovaným, na základe ktorej peňažný ústav zriadil v prospech žalovaného bežný účet, na ktorom bol poskytnutý úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti a prekročenia limitu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy, došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte a zo strany veriteľa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku dňu 30. 9. 2013. Výška zročnej pohľadávky predstavovala 1.190,51 eur, ktorá pozostávala z dlžnej výšky prečerpania 989,96 eur, úrokov 130,62 eur, poplatkov 69,93 eur. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu bol opakovane vyzývaný na doplnenie tvrdení týkajúcich sa obsahu dohodnutých zmluvných podmienok čerpania úveru, výšky čiastočného plnenia zo strany žalovaného s rozlíšením plnenia na istinu a na úrok, vrátane uvedenia obdobia a výšky čerpania peňažných prostriedkov predstavujúcich povolené prečerpanie na základe zriadeného bežného účtu. Uznesením zo dňa 2. 9. 2014 č. k. 7C/197/2014-44 bol žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu opakovane vyzvaný na doplnenie opisu rozhodujúcich skutočností, bezvýsledne.

Zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 1. 6. 2006 bolo zistené, že F. F., R..F., F. F. X. V., F. U. X, uzavrela ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu bankou pre žalovaného a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok v obchodných podmienkach. Z listiny označenej ako Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 1. 6. 2006 bolo zistené, že limit platobnej karty predstavoval 15.000,- Sk (hotovostný), 45.000,- Sk bezhotovostný limit. Z písomnosti zo dňa 10. 10. 2006 bolo zistené, že od 10. 10. 2006 sa žalovanému poskytuje povolené prečerpanie účtu vo výške 29.000,- Sk, v zmysle zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu a poskytnutie povoleného prečerpania.

Pohľadávka z povoleného prečerpania sa úročí úrokovou sadzbou, aktuálna výška ku dňu oznámenia predstavovala 15,10% ročne, fix premenlivá. Z písomného oznámenia zo dňa 5. 4. 2013 bolo zistené, že Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 3. 2013. Písomnosťou zo dňa 1. 10. 2013 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným, prekročenia limitu povoleného prečerpania nad rámec povolenej sumy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka:

Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1, veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba W. N. V., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku:

Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku:

Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol, keď žalobca napriek výzve súdu, prostredníctvom právneho zástupcu, neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. V zmysle prejednávanej zásady platnej v sporovom konaní, neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má za následok zamietavé rozhodnutie súdu. Keďže žalobca (ako jeho právny predchodca) a žalovaný spĺňajú definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy, predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter a vzťahuje sa na ňu obligatórny prieskum zmluvných podmienok. Základným princípom spotrebiteľského práva je pozitívny záväzok štátu prostredníctvom konajúceho súdu nahradiť formálnu rovnováhu zmluvných strán faktickou. Možnosť skúmať aj bez návrhu neprijateľnú zmluvnú podmienku predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie cieľa sledovaného základnou smernicou spotrebiteľského práva 93/13/EHS o neprijateľných zmluvných podmienkach a to, aby spotrebiteľ nebol viazaný žiadnou neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ako aj v článku 7, aby sa

poskytovateľ služby zdržal používania takejto zmluvnej podmienky. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o typovú formulárovú zmluvu, bolo potrebné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a súd bol povinný ex offo preskúmať, či uplatnený nárok žalobcu nezahŕňa aj peňažné plnenie vyplývajúce zo zmluvných podmienok, ktoré vytvára nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Akékoľvek neprimerané a nerovnovážne dojednanie je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

Sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Iniciatíva pri uvádzaní relevantných skutkových tvrdení spočíva na účastníkoch konania. Účastník má povinnosť tvrdenia ako aj povinnosť dôkaznú. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, medzi ktoré patrí aj predmetná zmluva. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu *Asturcom Telecomunicacione C-40/08*, je povinnosťou súdu ex offo skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky *Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98*, *Mostaza Claro C-168/05*). Zo skutkových tvrdení žalobcu však nebolo možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu a naplnenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k žalovanej sume. Povinnosť cez súdnu kontrolu zabezpečiť reálnu rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľských vzťahov je daná aj pre procesné pravidlá. Dlužník, ktorý je pri vymáhaní pohľadávok v právnom postavení spotrebiteľa, je nesporne slabšou stranou nielen v oblasti hmotnoprávnych vzťahov, ale aj v oblasti procesnoprávnych vzťahov (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 25CoKR/3/2015 zo dňa 2. 3. 2015).

S poukazom na spotrebiteľský charakter zmluvy a súdny prieskum neprijateľných zmluvných podmienok ex offo, nebolo možné uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi navrhované peňažné plnenie 989,46 eur. V zmysle prejednacej zásady následkom je zamietavé rozhodnutie súdu. S poukazom na judikatúru komunitárneho práva, opakované výzvy súdu, odročovanie súdnych pojednávaní predstavuje narušenie rovnováhy medzi dodávateľom služby a spotrebiteľom. Podľa hmotného práva dôkazné bremeno oprávnenosti výšky každej časti jednotlivej istiny zaťažuje žalobcu. Žalobca však nemal záujem konkretizovať a preukázať výšku uplatneného nároku. Nebol daný žiaden dôvod nútiť ho byť úspešný v sporovom konaní. Takýto postup predstavoval aj porušenie zásady rovnosti strán v konaní.

Legislatívne zmeny noriem na ochranu spotrebiteľa (najmä zákon č. 102/2014 Z. z. a zákon č. 106/2014 Z. z.), ukladajú orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu a námietok spotrebiteľa na zákonné prekážky alebo zákonné dôvody, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie voči spotrebiteľovi. Nemohlo byť preto postačujúce tvrdenie žalobcu, že suma 989,96 eur predstavuje dlžnú istinu.

Z dôvodu nepreukázania nároku žalobcu na zaplatenie pohľadávky uvedenej v petite žaloby 989,96 eur, nebol daný žiaden dôvod na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalovanú istinu s príslušenstvom predstavujúcim úroky z omeškania.

Vzhľadom na drobný charakter sporu nebol daný dôvod na nariadenie súdneho pojednávania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, súd náhradu trov konania nepriznal, keďže si túto náhradu neuplatňoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.